

Det var med braskande reklam om en Super Star-match mellan Sverige och England som 6.000 åskådare lockades till Kinnekulle Ring och årets finalomgång i SM-racing. Så långt har det alltså gått att SM-tävlingarna i sig själv räcker till att dra folk. SSK- och SM-tävlingarna den 16—17 augusti sågs av totalt 7.100 personer, som huvudsakligen lockats dit av den upphussade Woodhead-cupen — denna gång med ingående "landskamp". Att sedan flera engelsmän uteblev och landskampen blev en mindre flopp och att tättstriden i Woodheadcupen luktade uppjört är en sak för sig. SM-heaten bjöd faktiskt en del godbitar...

Super Star-landskampen som kom bort lockade 6.000 till SM-final

Bosse Emanuelsson — direkt från Nurburgring med texten till salu på tyska på bilen — vann även stora klassen på Kinnekulle. Nedan starten med Roland Larsson först i Porsche följt av Emmas Capri och Mike Gärden (mitten) som missade titeln i mellanklassen. Foto: A. Albinsson.

När växelådrarna rasade för Björn Stenberg och Gösta Pettersson i kvalheatet stod det ganska klart att Bengt Odelfors fjärde SM-tecken var säkrat. Sälunda kostade Bengt på sig att leka lite med Slim Borgudds Imp, som i kvalet visade sig rå på allt utom Escorterna. De bytte plats ett par gånger, innan Bengt klöv mållinjen först som SM-segrare i klass 2, d v s grupp 2 och till 1150 cc. Pettersson tog silver utan att ställa upp i finalen medan Stenberg fick bronspengen.

I Formel Ve har ju Calle Jonsson tidigare säkrat segern i RM.et. På Kinnekulle nöj han starten och drog sedan lätt ifrån till en säker seger, som även innebar seger i Skandinaviska Cupen före dagens

tvåa, Lennart Taube. Dan Molin tog tredjeplatsen både på Kinnekulle och i cupen. Vi får hoppas att det nu lyckas Calle att realisera sina Super-Ve-planer till nästa år, så några fler får komma fram och vinna. Sverige är annars Europa-bäst inom FVe just nu.

Klass 3 och 4, d v s stora och mellanstora grupp 2 och 4 hade betydligt bättre startfält än senast i SSK-ekipage speciellt inbjudits, vilket visade sig bra, för SSK-arna gjorde på intet sätt bort sig.

I största klassen kunde SM-segraren antingen ha Rune Tobiasson eller Roland Larsson. När Runes bil inte kom mer än just över startlinjen befarade man samma fiasko som i Falkenberg. Nu

gällde det bara kval och lyckligtvis var felet inte värre än att Rune kunde starta i finalen från sista startposition.

De båda Porsche-arna förda av Jan Lundgårdh och Roland Larsson tog täten före "Emmas" Capri, medan Rune plockade SSK-bilar på löpande band. Ett drygt varv tog det innan "Emmas" kolsvarta bil ledde och knappt hade han kommit om Lundgårdh förrän dennes Porsche åkte av banan och rullade över barriären. Det visade sig att gasen hängt sig på fullt. Föraren klarade sig fint, men den dyra Porsche blev bara skrot.

Medan "Emma" jagade mot seger gick Tobiasson upp på tredjeplatsen och så var ställningen även i mål, varför SM-tecknet blev

Runes med Larsson tvåa och den i SM sent tillkomne Emanuelsson trea.

I den lilla klassen var det betydligt mer spännande. Här ledde Michael Gärden efter sitt fina lopp i Falkenberg, poängen före fjolårs-mästaren Calle Piper. Nu hade även Bengt Nilsson återkommit med sin Escort, vilket gjorde anrättningen ännu intressantare. Sedan uppstickande Hasse Wallberg motats bort av de övriga blev det en otroligt hård fight mellan Nilsson hela tiden prövade luckor att komma förbi i. När han till slut pep förbi ledande Gärden, passade Piper också på att smita om och det vann Calle ett nytt SM-tecken på. Gärden blir naturligtvis SM-tvåa, med-

1975 års svenska mästare i banracing: Ovan t.v. Rune Tobiasson, som fick revansch för fjolårets finalduell och tog titeln i största standardvagnsklassen. Ovan t.h. Rotel-teamets Conny Ljungfeldt — klar F3-champion redan före Kinnekulle-finalen. Nedan det segerrika Emma-teamet med Bosse själv t.v. — svensk mästare i grupp 1. Calle Piper i mitten — mästare igen i mellanklassen och Bengt Odelfors — mästare grupp 2 max 1.150cc.

an Leif Nilsson tog bronset p g a att Wallbergs bil lade av med ett halvt varv kvar att köra.

Av SSK-arna klarade sig Bebben Engström bäst med en total åttondeplats tätt före Jürg Bächis, tuffa Ascona.

Formel 3 var också "utökad" men till skillnad mot standardbilarnas uppgörelse blev detta av ondo, för SSK-arnas formelbilar var inte tillstymmelsevis lika snabba och dessutom inte chaufförerna vana vid det stenhårda allvar som präglar F3:s "vi-som-vill-oppgrabbas". Det var häresandande att se hur toppförarna tvingades åka salalom mellan SSK-arna, som varvades med jämna mellanrum redan efter bara några varv. Inga sådana fler idiotiska hopslagningar, tack!

Conny Ljungfeldt och Ingvar Carlsson stod i första ledet med Conny Andersson bakom plus Anders Olofsson, som kraschade lätt under morgonens träning. Med i bilden fanns även Slim Borgudd, som hyrt Rotel-stallets tredjebil, vilken brukar köras av italienaren Savoia.

När starten gick brakade kopplingsarmen av på Ingvars GRD, så att tre stycken helsvarta Rotel-March tog täten. Ljungfeldt ledde före Andersson och Borgudd, som gjorde en perfekt start. Tyvärr åkte Slim lite för fort i en sväng och åkte av banan för en sekund, vilket räckte för att Ingvar skulle smita förbi. Ingen kunde ana att GRD:n var kopplingslös.

Någon teamkörning var det aldrig tal om mellan de båda Conny och det blev nästan tuffa tag i bland. Tråkigt nog fick Ljungfeldt punktering och bröt efter halva loppet, men då hade Ingvar kommit överens med sin växelådra, så att han faktiskt kunde gå fram och hota. Men Conny Andersson är gammal i gamet och släppte inte ledningen, så Ingvar fick nöja sig med andraplatsen. Borgudds fina lopp avslutades tråkigt nog med ett ordentligt motorhaveri, vilket kanske berodde på att något gick sönder vid den lilla avakningen.

Ny trea blev Anders Olofsson. I SM vann som väntat Conny Ljungfeldt på tidigare meriter, medan Andersson såg till att det

blev dubbelt Rotel. Ingvar blev SM-trea på två lopp.

Tävlingarna på Kinnekulle avslutades med det föga populära Grupp 1-loppet. Eftersom ingen volymgräns finns har den dominerats av Woodhead-Camaros och därmed har alla andra tappat intresset. Till nästa år ersätts grupp 1 med standard A och då lär det bli andra bullar.

Bosse Emanuelsson fick i alla fall visa vad Camaron gick för utan att behöva lura publiken — den hade redan gått hem så dags — och han vann som han ville före Bosse Ridström och Christer Carlsson i Massets bil. I SM blev placeringarna desamma.

Claes Uddgren

Uppvisningskörning på Kinnekulle av Bosse Emma och Leif Sjöstrand i bredd genom böjarna i tåten. Nedan resten av det största V8-fältet hittills med engelsmannen Nigel Stovin-Bradford först före Bosse Ridström och Brian Pepper.

Nu har Super Star-cupen gått ut lekskolan — dags att ta det på allvar

Det skulle ha blivit något av en landskamp mellan Sverige och England och kanske också ett lag från Danmark.

När finalheatet gick i Super Star-klassen på Kinnekulle Ring stod där uppställda elva svenskar, tre engelsmän och ingen dansk! Det kan man kalla en ojämn landskamp. . .

Engelsmän lämnade återbud och drabbades av trubbel med bilar och danskarna hade det uppenbarligen än värre. Så det var nog den första och sista "landskampen" vi får uppleva i Super Star V8-racing. Nästa gång lär inte publiken ta lockropen på allvar och komma i tusental till vare sig Kinnekulle Ring eller någon annan bana.

"Landskamp i Super Star — det är sån't där, där ett dussin svenskar ger sig på tre engelsmän", kommer det att heta man och man emellan.

Men varför gråta över fallen frukt? Super Star-serien bär sig mycket bra med bara svenskar — ja danskar är välkomna i fortsättningen också. Men nu får Super Starracingen börja ta livet på allvar. Woodhead Super Star Cup har just gått ut den "lekskola" som första året för klassen måste vara. Nu lagom till höstens skolstart får också Super-racingen och dess medverkande börja ta lite hårdare tag. Allvaret börjar för dem precis som för årets småknattar i första klass.

Emma — Bo Emanuelsson från Göteborg — är bra. Han tog redan lekskolan på allvar och har mycket riktigt vunnit allt hittills i år.

Det är egentligen inte bra. Det har Emma förstått och lånat ifrån sig tåten då och då till andra uppstickare. På Kinnekulle roade sig Emma och Leif "Mr Seabeach" Sjöstrand med att kubbas sida vid sida. En verkligt färgsprakande

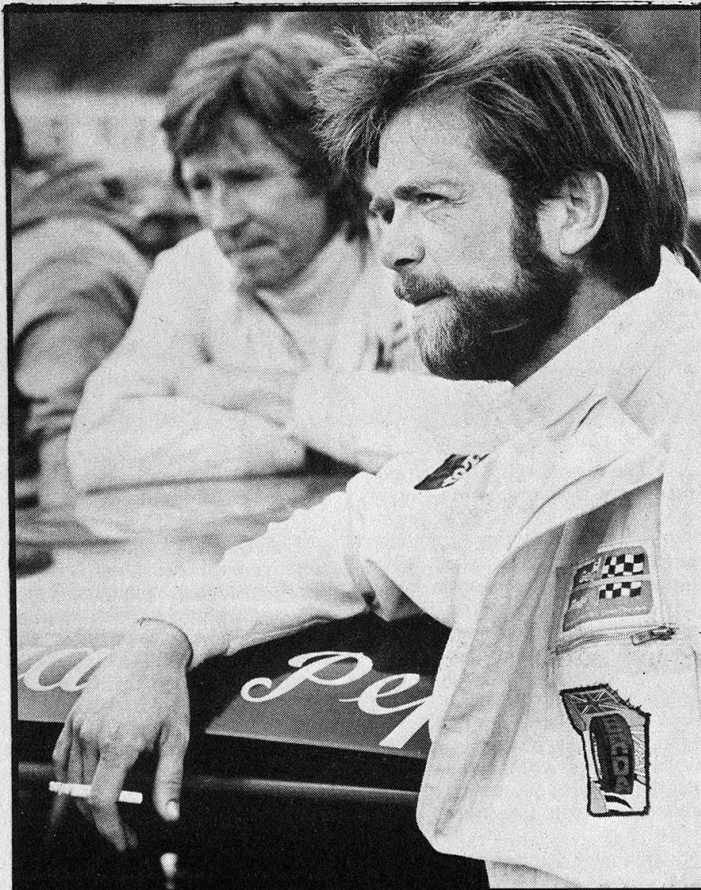
fight — man bara hoppas att vi i fortsättningen kan få uppleva sådana fighter på naturlig väg. Och det kan vi — om fler tar serien på allvar till nästa år. Projekt på gång lär finnas.

Uffe Larsson från Lidingö körde med nya sponsor, och det tycktes vara ett lyckokast. "International Motor Import" stod det på Uffes bil för första gången denna dag då allt gick åt pipan, men han ändå lyckades ta sig till finalen i cupen. Det var faktiskt tack vare att Bosse Brasta hade så stora problem med diffspärr och väghållning som Uffe fick sin finalplats bland de åtta över strecket på nåder.

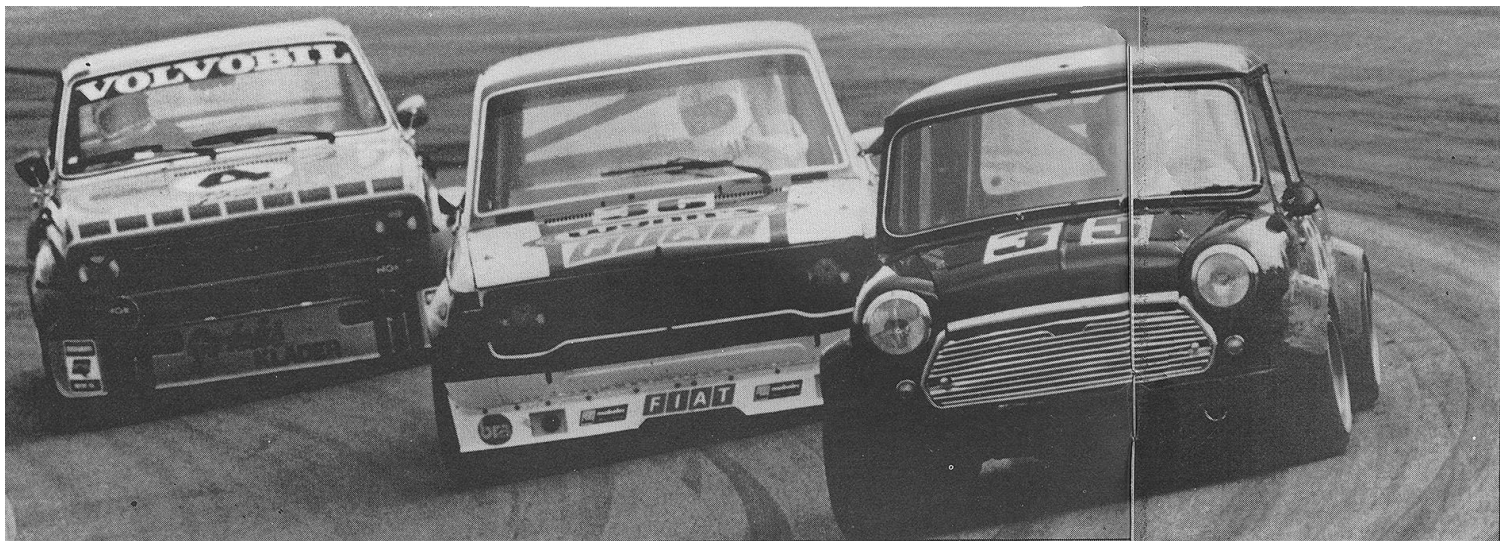
Dansken Knud Limschou och Bosse Brasta låg närmast till för att ta sig över strecket men dansken kom aldrig till start och stackars Bosse fick bara fyra poäng för sin åttonde plats och därmed gick Uffe Larsson till årets Super Star-final — trots att han varken fullföljde kvalheat eller finalen på Kinnekulle.

Till den direktavgörande finalen i årets Woodhead Super Star Cup på Ring Knutstorp den 28 september går förutom suveränen Bo "Emma" Emanuelsson från Göteborg, Bosse Ridström från Hudinge, Picko Troberg från Lidingö, Göran Boström Johanneshov, Gunnar Landström Stockholm, Hasse Z Berglund Stockholm (numera i Masens Bil nr 2), Leif Sjöstrand från Växjö och Ulf Larsson från Lidingö.

—Hasse Adsjö

Purkna britter efter en klen insats på Kinnekulle. Brian Pepper, närmast, och John Oldning begrundar sitt öde att tillsammans med Stovin-Bradford ställas mot elva svenskar... Foto: A Albinsson.

— En kung jublar, stod det i en kvällstidning. — Racerkungen, var rubriken i landets största tidning. — "Emma" Super Star, står det på bröstet på honom.

▲ Hård fight i klass 11... Sverre Lothen före Ingemar Persson och Boo Brasta.

"EMMA" SUPER STAR

TEXT: SVEN BERGGREN • FOTO: ULF KARLSSON

• Bo Emanuelsson han är fantastisk. Han gör mer för svensk bilsport än någon av tjänstemännen på Bilsportförbundet. Föraren, bilbyggaren, teamchefen, PR-mannen, showmänniskan »Emma» fick SM-tets kanske sämst ansedda SM-guld men trots detta vill alla ha honom till svensk standardvagnskung 1975.

MANNEN BAKOM. Det är SM-final på Kinnekulle Ring. »Emma» vinner två kvalheat och tre finalheat. Är dessutom mannen bakom SM-vinnarna Calle Pipers och Bengt Odelfors bilar.

— Jag tog inte några av mina största segrar på Kinnekulle. Men det var en av mina största dagar. För även om jag inte blev svensk mästare med Caprin så är kombinationen den bilen och jag som förare landets snabbaste. Och man kör inte den bilen om man är en dålig chaufför, säger Bosse.

Han tillägger:
— Jag är inte besviken för att jag inte vann SM-guldet. Jag är proffs och som sådan måste man kunna ta motgångarna och glädjas över att andra vinner.

HOTAR LÄGGA AV. Bo Emanuelsson hotar att lägga av. Han kan inte köra vidare i nuvarande form då han har för mycket arbete på annat håll. Enda förutsättningen för att han skall dra vidare är att höstens sponsorförhandlingar går i lås.

En av anledningarna är att »Emma» är besviken att det är för få tävlingar för en så dyrbar bil som Caprin. Och till hösten försvinner den helt.

— Man köper inte en ny 2-liters bil om man inte har garantier på en 10-12 del-tävlingar, säger »Emma».

På Kinnekulle Ring vann Bosse Emanuelsson klart med Caprin. Det blev ald-

rig någon riktig match. Roland Larsson som ledde första varvet kunde aldrig hänga på.

HÖLL UN DAN. Rune Tobiasson rasade kardanen i kvalheatet och tvingades starta sist i finalen.

— I det läget var jag nervös att guldet skulle gå ur händerna på mig. De SSK-bilar som var med som utfyllnad kunde bli problem att komma om. Men nu efteråt måste jag ge förarna en eloge. De körde snyggt till sidan, säger »Tobias» som trots allt blev trea i loppet och det räckte för guldet.

Jan Lundgårdh som var med i kvalet där han ledde inledningsvis efter en fantomstart kraschade Porsche sen gasen hängt sig i botten.

Det här var alltså »Emmas» första seger. Den andra kom i Woodhead Super Star Cup som vi skriver om på annan plats.

Den tredje kom i grupp 1 där han vann övertygande med Cameron före Bosse Ridström och Christer Karlsson. Här vann också »Emma» SM-guld. Det enda i år...
LEKTE. Minsta standardvagnsklassen vann Bengt Odelfors övertygande. Han kostade till och med på sig att leka med »Slim» Borgudd.

— Har ju sett hur stallchefen brukar göra så nu tänkte jag göra samma sak för publikens skull, sa Bengt.

Tvåa blev alltså »Slim» Borgudd före Boo Brasta som fått fart på DAF:en i elfte timmen.

Björn Steenberg kom bara till kvalet, där rasade växellådan. Slutåkt.

Lennart Persson rasade också växellådan i kvalet. Slutåkt.

Gösta Pettersson rasade också växellådan i kvalet. Lånade i stället Tommy Ja-

gerwalls bil i finalheatet. Men då rasade framvagnen.

— Men det gjorde ju inte så mycket, bronset fick jag ändå, sa Gösta som alltså blev tvåa i SM före Björn Steenberg.

— Det kan väl bli tre Rotel-bilar längst fram, sa Tore Helle förhoppningsfullt före start.

Så kunde det blivit.

Om inte Conny Andersson kört på Conny Ljungfeldt så denne snurrade av när han ledde. Nu tvingades redan klare svenske mästaren bryta.

Om inte »Slim» Borgudd rasat motorn när han låg trea.

INGEN MOTORFÖRSÄKRING. — Tyvärr så har vi allt försäkrat utom motorn, sa »Slim» och såg tusenlapparna flyga iväg.

»Slim» var F 3-klassens överraskning. Andra träningsstid efter Andersson

Ytterligare ett SM blev det för Rune Tobiasson, men det satt långt inne den här gången...

Noterat vid SM-finalen

● SM har problem att få startande. I SSK-serien är förhållandet tvärtom. Totalt gjordes 314 starter i samband med SSK-serien, Skandinaviska Cupen för formel Vc 1300, Woodhead Super Star Cup samt SM-finalen. Så här fördelade sig starterna i de olika klasserna.

na. Men det är ingen ursäkt för det fanns ännu fler efteranmälningar till SSK-serien som inte godtoqs. Man var stenhård på den här punkten därför att det inte fanns plats till fler i depån.
FÖR STORT. Det är också just därför att det blir för stort som SSK inte arrangerar några SM-tävlingar nästa år.
 — 314 startande är för mycket och därför kör vi ingen SM-tävling samtidigt med SSK. Vi har dock erbjudit förbundet att arrangera enstaka SM-klasser i samband med SSK och genom att ta en klass då och en då arrangeras en full SM-omgång men detta vill inte förbundet godta, säger Robin Shorter.

SSK-SERIEN:	Klass D	32
	Klass D	43
	Klass S I	47
	Klass S II	32
	Klass F 1300	45
	Klass F 1600	15
	Woodhead-cupen	14
		S:a 228

SKANDINAVISKA CUPEN F 1300: startande: 30

SM-SERIEN:	Klass 1	11
	Klass 2	19
	Klass 3	9
	Klass 4	5
	Klass 5	12
		S:a 56

Siffrorna är skrämmande. Man kan klart utläsa att svenskarna inte har råd att tävla i SM med dess dyrbara bilmaterial. Att andra tröttnat av att serien missköts.

Någon kommer att anmärka på att det fanns efteranmälningar till SM-klasserna som inte godtoqs av arrangörerna.

7.100 åskådare på två dagar på Kinnekuile Ring inklusive några tusen fribiljetter är mindre än vad arrangörerna räknat med.

— Vi är nöjda det var närmast skyfall runt om banan som i Göteborg, Örebro och Jönköping. I det läget måste man vara nöjd, säger Robin Shorter.

Apropå SM-finalen så kan man förstå varför intresset för detta mästerskap sjunker. Bilsportförbundet har tydligt helt missat att det kördes final. Och de om någon borde varit med.

Förbundet sände ut två releaser till svensk press om karting-EM samma dag som SM-finalen. Man nämnde inte med ett ord SM-finalen. Det borde finnas någon som grep in och rättade till missförhållandena på förbundet!

SM-finalens tuffaste klass!

● Tvålitersklassen blev SM-finalens tuffaste. Kanske en bild av hur det kommer att se ut nästa år. Då dock bilarna kommer att se något annorlunda ut.

TÄTT, TÄTT. Michael Gärden, Calle Piper, Leif Nilsson och Hasse Wallberg. De här fyra låg tätt, tätt.

Det var Åke Gärden som dirigerade takten till en början före Hasse Wallberg.

Men så föll Hasse ifrån.

— Det var en nattsvart dag. Först gick växelådan, när vi reparerat den gick framvägen, som vi endast lyckades laga provisoriskt till tävlingen, säger Hasse.

Men det tredje felet var värre. En kabelanslutning till tändningen lossnade under loppet. Därmed var Wallberg borta.

Men Mike Gärden fick inte leda så hemskt länge. Leif Nilsson kom först farandes. Gick upp i ledningen och vann så småningom.

— På slutet kom också Calle Piper och tog hand om andra platsen och därmed också SM-guldet.

VASSA KAMMAR GAV SEGER. Leif Nilssons recept var en ny motor.

— Hans bil gick mycket fortare på raksträckan än våra. I kurvorna är alla fyra

ungefär likvärdiga, sa konkurrenterna.

Leif hade en ny motor med de vassaste »kammarna».

— Den blir lite mer svårkörd med ger ett bättre toppregimer, konstaterade Leif. Calle Piper, som blev tvåa, sa efteråt:

— Lika glad som jag är för att jag vann guldet är jag därför att Leif vann. Han är värd det. Vist kunde jag åkt lite fortare och kanske gett Leif en bättre fight om segern. Men jag ville inte riskera något. Hade nått mitt mål.

Mike Gärden som ramlade från ledning till tredje plats kommenterade:

Leif Nilsson med Gusion Däcks Ford håller spåret före Calle Piper med Emmas Speed-shops Ford.

— Fan!
 Nu blev Mike »bara» tvåa i SM:t.
 — Jag såg aldrig när Calle kom farandes. Jag blev alldeles överraskad, säger Mike.
 Den femte Escorten som skulle varit med Matti Kemiläinen blev diskad efter kvalet där han körde över foten på en brandman i samband med Lundgårds krasch.

... för Kvällsposten som hade två helidor om Jan Lundgårds krasch men inte med ett ord nämnde så mycket som vinnarna i SM-finalen.

Det är Kvällsposten som brukar gnälla på TV när det gäller motorsport. Kanske borde man se om sitt eget hus först!

Ingenting var sig likt vid den här kraschen. Expressen och TV som brukar bli beskyllda för sensationsreportage gjorde utmärkt ifrån sig. Lämnade inte minst utförlig rapport från SM-finalen.

RESULTAT:

SM Klass 1: 1) Bo Emanuelsson, Camaro Z 28. Göteborg 4.19.4, 2) Bo Ridström, Camaro Z 28, Huddinge 4.31.9, 3) Christer Karlsson, Camaro Z 28, Huddinge 4.33.9, 4) Leif Sjöstrand, Camaro Z 28, Växjö 4.34.3, 5) Hasse »Zata», Camaro Z 28, Stockholm 4.36.7, 6) Bengt Nilsson, Camaro Z 28, Östersund 4.47.7.

SM F 3: 1) Conny Andersson, March, Nol 14.00.1, 2) Ingvar Carlsson, GRD, Oxelösund 14.00.6, 3) Anders Olofsson, GRD, Halmstad 14.12.6, 4) Clas Sigurdsson, Brabham, Ulfvehamn 14.42.9, 5) Torbjörn Carlsson, Brabham, Halmstad 14.50.5, 6) Erkki Salminen, Brabham, Brotje-mark 14.50.8.

SM Klass 2: 1) Bengt Odolfors, Escort, Tyresö 8.35.5, 2) Slim Borgudd, Hillman Imp, Bromma 8.35.7, 3) Boo Brasta, DAF, Göteborg 8.48.5, 4) Roger Wibom, Matchb, Cooper, Mjölby 8.51.7, 5) Sverre Lochen, BLMC, Rykkin 8.52.6, 6) Börje Thor, DAF, Partille 8.53.0.

Klass 3: 1) Leif Nilsson, Ford, Åkersberga 8.15.6, 2) Calle Piper, Ford, Tomelilla 8.16.6, 3) Michael Gärden, Ford, Bromma 8.18.1, 4) Per Olof Nyström, Opel, Nykvärn 8.55.6, 5) Göran Ahlström, Porsche, Gävle 7 varv, 6) Hans Wallberg, Ford, Lidinco 7 varv.

Klass 4: 1) Bo Emanuelsson, Ford Capri, Göteborg 7.56.9, 2) Roland Larsson, Porsche, Rolfstora 8.00.9, 3) Rune Tobiasson, BMW, Fjällbacka 8.12.3, 4) Lars Owe Johansson, Opel, Uddevalla 8.20.6.

Särskilt inbjudna specialstandardbilar: 1) Bebben Enström, Volvo, Söderålle 8.26.0, 2) Jörg Bächt, Opel, Stockholm 8.29.7, 3) Björn Persson, Volvo, Norsborg 8.29.1, 4) Ole Falk, Porsche, Unpl. Väsby 8.46.6, 5) Kai Dahlkalla, Volvo 142, Söderålle 8.48.2, 6) Sverner Ollsson, Volvo, Smålandstena 8.56.1.

Skandinaviska Cupen, FVee: 1) Calle Jonsson, Kaimann BeeVee, Lidhult 7.45.9, 2) Lennart Taube, Hansen, Täby 7.47.1, 3) Dan Molin, Hansen, Helsingborg 7.50.0, 4) Rolf Bera, Hansen, Benots-fers 7.56.8, 5) Erik Karlsson, Replit, Hansen 7.58.0, 6) Ari Timonen, Hansen, Söderålle 7.57.8, 7) Ari Timonen, Hansen, Söderålle 7.57.8, 8) Ari Timonen, Hansen, Söderålle 7.57.8.

Sammanställning Skandinaviska Cupen Formel Vee.

1	Calle Jonsson, S	20+20+20=60
2	Lennart Taube, S	12+ 6+15=33
3	Dan Molin, S	5+12+12=27
4	Tony Svensson, S	15+ 2+ 4=21
5	Bengt Winqvist, S	10+ 4+ 3=17
6	Ari Timonen, SF	14+ 6+ 9=29
7	Hans Edvinsson, S	0+15+ 0=15
8	Rolf Berg, S	4+ 0+10=14
9	Erik Karlsson, S	2+ 3+ 8=13
10	Hartt Nurminen, SF	1+ 4+ 9= 9
11	Risto Elanto, SF	8+ 0+ 0= 8
12	Weino Holmberg, S	6+ 0+ 0= 6
13	Jaak Avasalu, S	0+ 0+ 2= 2
14	Hans Koch, SF	0+ 0+ 0= 0
	Owe Falk, S	0+ 0+ 1= 1

SLUTSTÄLLNING I SM

Klass 1:

1	Bo Emanuelsson, MER Camaro	0 9 0 9 9=27
2	Bo Ridström, Chevr. Camaro	0 3 0 6 6=15
3	Christer Carlsson, Chevrolet	0 6 0 4 4=14
4	Roland Bergsten, BMW 2002	0 4 0 0 0= 0
5	Hasse Z. Berglund, Camaro Z 28	0 2 0 2 2= 6
6	Boo Brasta, Camaro Z 28	0 0 0 0 3= 3
7	Leif Sjöstrand, Camaro Z 28	0 0 0 0 3= 3
8	Lars Norberg, Plymouth	0 1 0 0 0= 1
	Bengt Nilsson, Camaro Z 28	0 0 0 0 1= 1

Klass 2:

1	Bengt Odolfors, Ford Escort	0 6 9 9 9 9=33
2	Gösta Pettersson, Canon BLMC S	6 6 4 0 16
3	Björn Stenberg, Ford Escort	0 9 0 6 0 15
4	Lennart Persson, Comi Cooper	3 0 4 2 0 15
5	Slim Borgudd, Hillman Imp	0 4 2 3 6 15
6	Tommy Jägerwall, Canon BLMC S	4 3 0 0 0 7
7	Boo Brasta, DAF 66 Coupé	3 0 0 0 4 7
8	Börje Thor, DAF	0 0 0 0 2 6
9	Roger Wibom, Matchb. Cooper	0 0 1 0 3 4
10	Inoemar Persson, Fiat 128	2 0 0 0 1 3
11	Leif Lindström, Fiat Abarth	0 2 0 0 0 2
12	Greger Pettersson, Gunneo Coop	0 1 0 0 0 1
	Morgan Pettersson, BLMC	0 0 0 1 0 1

Klass III:

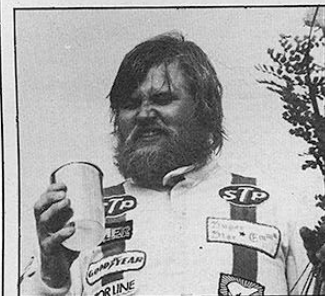
1	Carl Piper, Polar Escort	9 0 9 6 6=30
2	Michael Gärden, Ford Escort	3 9 4 4 3=29
3	Leif Nilsson, Ford Escort	0 6 0 9 16=16
4	Hans Wallberg, Ford Escort	6 4 0 4 13=16
5	Slla Zackrisson, Saab V 4	4 3 2 2 0=11
6	Göran Ahlström, Porsche 911 S	0 6 0 0 2= 8
7	Per-Olof Nyström, Opel Kadett	0 1 0 3 0= 4
8	Rengt Wänman, BMW 2002	0 0 3 0 0= 3
9	Gerit-Elis Ellsson, Renault 12	0 0 0 0 3= 3
10	Sven-Erik Ohlsson, Volvo 142	0 2 0 0 0= 2

Klass IV:

1	R. Tobiasson, BMW 3.0 CSL	6 9 9 0 2= 26
2	R. Larsson, Porsche Carr.	9 6 4 2 3= 24
3	Bo Emanuelsson, MER Capri	0 6 4 5 4=15
4	J. Lundnärh, Porsche Carr.	4 1 3 0 0= 11
5	L. O. Johansson, Opel Comi	3 3 1 0 1= 8
6	Per Alm, Chevr. Camaro	1 4 0 0 0= 5
7	Kenneth Lalm, Porsche Carr.	2 0 0 0 4= 6
8	Bo Ridström, Ford Capri	0 2 0 0 0= 2

Formel 3:

1	Gonny Ljungfeldt, March	4 9 9 6 0=28
2	Conny Andersson, March 753	0 6 0 6 4=25
3	Ingvar Carlsson, Bilson-GRD	0 0 0 9 6=15
4	Clas Sigurdsson, Brabham	2 0 4 2 12=12
5	Gunnar Nilsson, March 753	9 0 0 0 0= 9
6	Håkan Alriksson, GRD 373	0 6 2 0 0= 8
7	Anders Olofsson, GRD 73	0 0 3 0 4= 7
8	Lars Åke Ohlsson, Marlyn Vagant	1 4 0 0 5= 5
9	Ulf Svensson, Brabham F 3	2 0 0 0 3= 5
10	Jan Ridell, GRD-BMW	0 3 1 0 0= 4
11	Erkki Salminen, Brabham BT 41	0 2 0 1 1= 4
12	Torbjörn Carlsson, Brabham	0 0 0 2= 2
13	Christer Friberg, GRD 375	0 1 0 0 0= 1

... Bosse »Emma» Emanuelsson, 31, till SM-guldet i klass I. Nåja, det var inte mycket till konkurrens. Tre deltävlingar med få startande. Men frågan är om inte Göteborgs stolthet vunnit SM-guldet om så det varit fulla startfält. Hans Chevrolet Camaro är otroligt snabb och »Emma» har utvecklats enormt som chaufför de senaste åren.

Att presentera »Emma» är ganska meningslös. Alla känner honom. Men i kort-het kan man säga att han började tävlingssåga 1969 med Volvo. Senare försedd med turbo. Sadlade om till Ford Escort 1970 och Ford Capri 1974. Vann SM på bana 1972, blev tvåa -73 och trea -74. Sin största seger tog han i EM-loppet för standardbilar på Mantorp Park 1973 då han vann före flera fabriksförare.

... Bengt Odolfors, 34, till SM-guldet i klass II. Också han ganska överlägsen. Det fanns bara en bil till i klassen som Odolfors kunde fightas mot. Det var Björn Stenberg som dock oftast hade tekniska fel. Nu efteråt kan man bara konstatera att när Escorten kom in i 1150-klassen förstördes en bra klass. Men det där är ju inte Bengts fel.

Det var fjärde SM-guldet för Odolfors. Han vann 1300-klassen -74, 1600-klassen -71 och -72 samt årets medalj. Han är alltså till och med värre än sin stallchef Bosse »Emma».

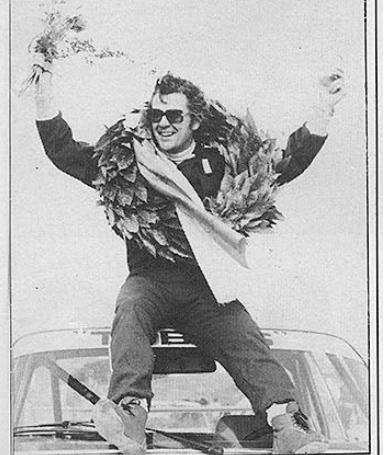
... Calle Piper, 28, till SM-guldet i klass III. Racergreven från Tomelilla är den som haft den värsta konkurrensen i årets SM-serie. Så visst svänger det ifjol var han ganska ensam med konkurrenskraftig bil i klassen. Då sa alla att det var bilen som var anledningen till SM-guldet. Så har det definitivt inte varit i år. Det kan Michael Gärden, Leif Nilsson och Hasse Wallberg intyga.

Det var alltså Calles andra SM-guld. Inte dåligt eftersom han började tävla så sent som 1971. Om det blir fler guldmedaljer återstår att se.

... Conny Ljungfeldt, 25, till SM-guldet i formel 3. Det var inte många som trodde på Ljungfeldt. De flesta höll nog Conny Andersson som favorit i våras. Men i år har Ljungfeldt verkligen blommat ut som formelförare. Att han kunde köra standardbil visste mansen tidigare. Han har ju tagit såväl brons som silver med Ford Escort.

Han vann med besked Conny Ljungfeldt. I premiären på Ring Knutstorp gjorde han en stor uppvisning sen han tvingats starta sist. Därefter har han vunnit allt utom finaltävlingen där han ledde när han blev puttad av banan. Efter den här framgången vill Conny Ljungfeldt ut på kontinenten. Han har diskussioner igång med March

... Rune Tobiasson, 38, till SM-guldet i klass IV. På sätt och vis är det synd om »Tobias» det kan inte vara något roligt att vinna SM i en klass där bara tre-fyra bilar är med och slåss. Men trots allt blev det lite pläster på sären för fjolåret då Rune miste guldet i finalen på Mantorp Park.

Det var »Tobias» andra SM-guld på bana. Det första tog han 1970. Rune började för övrigt tävla 1961 med Volvo. Körde Opel och blev publikidol. Sen 1969 har han kört BMW. Men nu hotar »Tobias» med att lägga av. Att sälja sin dyra BMW. Han är bitter på att hans klass inte längre finns till. Men de flesta tror inte »Tobias» kan lägga av och bara sälja bilen hemma i Dingle. Han kommer nog igen på något sätt ...

URSUS - BIZON
ALLTID STEGET FÖRE
BJÖRUMS MASKINER

WON

2

WOODHEAD

NOKIA

Castrol

Puro-lator

Z-28

Castrol

65

